

Husmandskreditforeningerne — overskrides med næsten 10,000 Kr., uden at der er søgt nogen Oplysning derom. Side 305 finder jeg, at en Bevilling paa 6,000 Kr. til Eksamenkommissionen er overskreden med over 1,300 Kr., og en Bevilling til Censurdgifter paa 13,000 Kr. er overskreden med ikke mindre end 15,739 Kr. 30 Øre, uden at der er søgt nogen Oplysning om, hvorfra disse Overskridelser skrives sig. Side 473 finder jeg ligeledes ret betydelige Overskridelser i Anledning af Udgifter til Paaligning af Ejendomsskyld og til Overskyldraadet, men der er efter min Opfattelse ikke tilstrækkelig Oplysning om, hvorfra disse Overskridelser skrives sig. Jeg tror, det vilde have været rigtigt, om der var søgt yderligere Oplysninger i disse Henseender. Paa en Post under Kultusministeriet, Udgifter til Skolevæsenet — til Lærere o. s. v. — er der ogsaa meget betydelige Overskridelser. Nu bundes dette i de Love, der ere givne om disse Forhold, men jeg tror dog, at der kunde gives yderligere Oplysning, end der er givet, saa at Rigsdagen kunde faa større Klarhed over, hvorledes disse meget betydelige Bevillinger ere anvendte. Jeg tillader mig derfor at henlede Opmærksomheden paa disse Forhold. Paa en Tid, da man drøfter Spørgsmaalet om en Revision af Statsregnskabet, og hvad dermed staar i Forbindelse, mener jeg, at det er rigtigst, at vi benytte de Revisionsinstitutioner, der ere skabte, paa en saadan Maade, at man faar den størst mulige Klarhed over, hvad der bevilges, og hvorledes det anvendes.

Naar det Udvalg, der har behandlet Statsrevisorernes Betynkning, nu gør Indstilling om at ændre det Udtryk for Decharge, som Tinget skal give ved Slutningen af Behandlingen af dette Spørgsmaal, vil jeg ikke tilbageholde, at da man mener at staa overfor en Ændring af vort Revisionsvæsen i Almindelighed, vil det være klogest at blive staaende ved den gamle Tekst, som man for mange Aar tilbage er bleven enig om i dette Forhold. Jeg ser imidlertid ingen som helst Vanskelighed ved den Tekst, som er foreslaaet af det ærede Udvalg. Kun gør jeg den rent sproglige Bemærkning, at Ordet „ingen“ skulde vistnok sproglig rigtigst ændres til „ikke“. Det har vel i og for sig ikke saa

meget at sige. Naar jeg nu har den Mening, at man lige saa godt kan benytte den gamle som den ny foreslaaede Tekst og omvendt, skulde jeg for saa vidt ikke yderligere opholde mig ved dette, det simpleste var jo, naar der skulde gives Decharge, at indskrænke sig til ligesom for Hypotekbankens Vedkommende at sige: Regnskabet godkendes. Og da Udvalget i Slutningen af den Tekst, det her foreslaar os, bruger det Udtryk, at Regnskabet „godkendes“, er den første Del af dets Forslag ogsaa ganske overflødig.

Men naar nu den ærede Ordfører (Tange) kom tilbage til Spørgsmaalet om en Ændring af Revisionen, en Ændring, som ogsaa jeg efter gammel Erfaring har ment, at der er Anledning til at tage under Overvejelse og Anledning til at naa hen til, vil jeg, byggende paa den Erfaring, jeg nu gennem mange Aar har vundet, sige, at det, der for Alvor er Trang til, er en Institution, der kan gennemgaa alle store Projekter, kan følge dem under deres Gennemførelse til deres Afslutning. Her er det, at Rigsdagen ofte staar ganske hjælpesløs i Retning af at kontrollere, hvorledes Statens Midler anvendes, og her er det store Summer, det drejer sig om. Jeg har den Overbevisning, at havde vi blot i de sidste 10 Aar haft et saadant Institut, bestaaende af praktiske Mænd i alle Retninger, som ikke tog ensidige Partihensyn, men som kun havde Statskassens Vel for Øje, saa at de paasaa, at det, der skulde gennemføres, blev gennemført paa den for Øjemedet mest praktiske og mest økonomiske Maade, kunde der i disse 10 Aar have været sparet mange Millioner paa store Anlæg, uden at disse Anlæg vilde have manglet noget. (Deuntzer: Saa—aa?) Ja, det er min faste Overbevisning. Undersøger man Forholdene ved Rigshospitalet, Centralbanegaarden og mange andre Ting, Jernbaneanlæg o. s. v., som ere gennemførte i de senere Aar, skal det nok vise sig, at der kunde have været sparet overordentlig meget. Kan man finde en Form for at gennemføre det Supplement, der mangler, tror jeg, der er vundet, hvad det er nødvendigt at vinde, saa ville en almindelig administrativ Revision og Statsrevisionen efter den gamle Form meget vel kunne besørge det, der er at besørge for disse Institutioner.